

หางบ่วง

เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า

รางวัลลูกโลกสีเขียว

ครั้งที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๑

ประเภทงานเขียน

(รางวัลดีเด่น)

พิมพ์ครั้งที่ ๒

สิริมงคล แท้สูงเนิน

เมื่อการอพยพของนกหางบ่วงมาบรรจบกับการออกอาละวาดของเจ้ากระเบิ้ลสุดหี้ยม
เรื่องราวแห่งมิตรภาพและการผจญภัยท่ามกลางบรรยากาศแมกไม้ริมบึงจึงเริ่มต้น

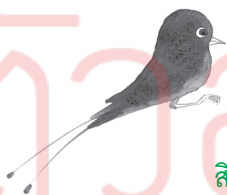
ทางปวง เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า

ตัวอย่าง

หางบ่วง เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า

สิริมงคล แท้สูงเนิน

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๕

หางปวง เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า • สิริมงคล แท้สูงเนิน

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, เมษายน ๒๕๕๒

พิมพ์ครั้งที่สอง : สำนักพิมพ์มติชน, ธันวาคม ๒๕๕๕

ราคา ๑๙๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

สิริมงคล แท้สูงเนิน. หางปวง เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๕.

๒๑๖ หน้า : ภาพประกอบ. 1. นวนิยายไทย I. ชื่อเรื่อง

ISBN 978 - 974 - 02 - 1048 - 1

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคะนาท, สุพจน์ แจ่มเร็ว, จุฬาลักษณ์ ภูเกิด,
ปิยชนัน สุทธิทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์, นงนุช สิงห์เดชะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เทิงวิเศษ • รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : จุริรัตน์ ทิมวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน • หัวหน้ากองบรรณาธิการ : สุภาชัย สุชาติสุธารธรรม
พิสูจน์อักษร : ชัยรัตน์ เลิศรัตนภาพร • คอมพิวเตอร์กราฟิก : กอรวลัย เงามณีณรงค์
ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ประภาพร ประเสริฐโสภาค • ภาพประกอบ : เขมเบ็
ประชาสัมพันธ์ : ดังฤดี ศรีโพธิ์

สำนักพิมพ์มิชชัน

www.matchonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤมาล ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๒๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๔๙-๕๔๔๘

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤมาล ประชานิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๙/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขุมวิทประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด

นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๕-๒๑๑๓, ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๑-๙๐๑๒

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤมาล ประชานิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๔๑-๙๐๑๒

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co.,Ltd.

12 Tetsabannaruman Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อนปกป้องธรรมชาติ ลดภาวะโลกร้อน และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้อ่าน

สารบัญ

ตัวอย่าง

คำนำสำนักพิมพ์	๗
คำนำผู้เขียน	๙
หนึ่ง : ผู้มาเยือน	๑๕
สอง : แม่มดหนึ่งเหนียว	๒๔
สาม : สัญญาณอันตราย	๓๓
สี่ : เฒ่าสารพัดพิษ	๔๒
ห้า : น้ำใจเจ้าถิ่น	๕๑
หก : ความลับในเรือนปั้นหย่า	๖๑
เจ็ด : ลางสังหรณ์	๗๑
แปด : ความแตกแยก	๘๑
เก้า : วายร้ายประจำบ้าน	๙๑

ลิลิต : อาศรมลมร่ำเพย	๑๐๑
ลิลิตเอ็ด : ไข่ที่หายไไป	๑๑๒
ลิลิตสอง : เทพธิดาแห่งบึง	๑๒๒
ลิลิตสาม : ตุ่มปริศนา	๑๓๒
ลิลิตสี่ : กัลยาณมิตร	๑๔๑
ลิลิตห้า : ความเปลี่ยนแปลง	๑๕๑
ลิลิตหก : พราณกำมละอ	๑๖๒
ลิลิตเจ็ด : เรื่องเล่าชาวบึง	๑๗๓
ลิลิตแปด : สายลมที่หวนกลับ	๑๘๔
ลิลิตเก้า : แหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์	๑๙๕
ยี่ลิลิต : เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า	๒๐๕
เกี่ยวกับผู้เขียน	๒๑๕

คำนำสำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

ณ บึงน้ำอันอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่ง เกิดความโกลาหลขึ้นเมื่อ
ไขของเจ้า “กุ่มกิล” จะระเซ่ยกษหายไป พาลเดือดร้อนทั้งคนทั้งสัตว์
ตั้งแต่หนุ่มสาวยันแก่เฒ่า กระทั่งถึงพระ-เถร อีกทั้งสัตว์น้ำ สัตว์
ปีก และเครื่องบกกิ่งน้ำที่ร่วมอาศัยก็ต้องปั่นป่วน ที่เดือดร้อนเป็น
พิเศษคือฝูงนกพันธุ์หายากนาม “หางบ่วง” อุตส่าห์อพยพหลบฤดู
หนาวมาจากต่างแดนหวังพักพิงเพื่อความอบอุ่น กลับถูกเจ้าจะเซ่
บุกรังชะกระเจิดกระเจิง ร้อนถึงตา-ยาย ที่เป็นคู่รัก-คู่แค้น ซึ่งมี
สายสัมพันธ์กับเจ้าจะเซ่ตัวแสบ ต้องจัดการหาทางแก้ไขความ
วุ่นวายโดยเฉพาะความลับเรื่องไขจะเซ่ที่หายไป

หางบ่วง เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า ๗

ร่วมรื่นรมย์ ระทึก อบอวน กับเรื่องราวแห่งวิถีชีวิตตาม
ธรรมชาติในบึงหญ้าป่าใหญ่ และวิถีทางรักษาไว้ ซึ่งมีที่มาเมื่อผู้
เขียนนำเรื่องจริงเกี่ยวกับการค้นพบนกพันธุ์หายากชนิดหนึ่งของ
โลกในปี พ.ศ. 2511 ที่บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ จากนั้น
ลงรายละเอียดด้วยข้อมูลทางนิเวศวิทยา บวกประสบการณ์ส่วนตัว
รวมจินตนาการของผู้เขียน กลั่นเป็นวรรณกรรมเยาวชน เน้น
ประเด็นอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมความสมานฉันท์ให้อยู่ร่วมกัน
อย่างสันติ ทั้งต่อเพื่อนพ้องเผ่าพันธุ์เดียวกัน (สัตว์กับสัตว์, คนกับ
คน) และระหว่างสายพันธุ์ (คนกับสัตว์)

“สิริมงคล แท้สูงเนิน” นามนี้รับประกันคุณภาพด้วยการเข้า
รอบสุดท้าย และได้รับรางวัลจากหลายเวที อาทิ มูลนิธิสุภาว
เทวกุลฯ, แว่นแก้ว, พานแว่นฟ้า, นายอินทร์อวอร์ด, ลูกโลกสี
เขียว ฯลฯ

ความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งสำหรับคนไทย คือความอุดมสมบูรณ์
ทางธรรมชาติ ทั้งผืนป่าและท้องทะเล แม้ว่าจะทรุดโทรมจากเงื่อนไข
ต่างๆ แต่ที่ยังคงความงามก็มีอยู่อีกมาก ซึ่ง ทางบ่วง : เจ้าหญิง
แห่งบึงหญ้า ได้ถ่ายทอดความงามเหล่านั้นให้ผู้อ่านได้จรรโลงใจ
รวมถึงทำหน้าที่บันทึก “ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ” ที่จะคงอยู่ถึงรุ่นลูก
หลานต่อไปถ้าเราช่วยกันรักษา

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำผู้เขียน

ตัวอย่าง

๑.

เมื่อครั้งยังเยาว์ ข้าพเจ้าฝันว่าอยากโบยบินได้เหมือนนก
ข้าพเจ้าเชื่อว่าใครๆ ก็เคยฝันเช่นเดียวกับข้าพเจ้า ห้วงเวลา
หนึ่งข้าพเจ้าจริงจังกับความฝันมาก ถึงกับปักใจเชื่อสนิทว่าถ้าคนเรา
มีปีกเล็กๆ ลักคู่หนึ่งก็สามารถบินได้แล้ว

ข้าพเจ้าจึงเฝ้ามองดูฝูงนกที่โบยบินด้วยสายตามุ่งหวัง เฝ้ามอง
การกระพือปีกขยับขึ้นลงไปมา รวบรวมรู้ราวดลเส้นเหนือน่านฟ้า ด้วย
อาการเคลื่อนไหวโฉบบินไม่หยุดหย่อน ด้วยจังหวะจะโคนอันพร้อม
เพรียง ทำให้ร่างเหล่านั้นดำรงอยู่กับการเหินฟ้าได้คราวละนานๆ เท่า
ที่ต้องการ

หางบัว เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า ๙

และหากข้าพเจ้าเหยียดแขนทางออก ดุจปีกที่งอกสองข้างลำตัวได้จริงๆ แล้ว โลกนี้คงถูกข้าพเจ้าจ้องมองมาขณะเห็นภาพที่น่าอัศจรรย์ใจคงปรากฏขึ้นแก่คลองจันทน์ของข้าพเจ้า ภาพห้องทุ่งนาที่ถูกสับแบ่งออกเป็นซอยเป็นบึงไยไยเบื้องล่าง บางแห่งถูกคันด้วยเส้นสีดำของถนนยาวเพื่อยึดลูกหูลูกตา ขณะที่ถนนบางเส้นกว่นไปมาและลากหายเข้าไปในภูเขา บางเส้นบางสายลากผ่านตึกรามบ้านช่อง หย้อมบ้านเรือนผ่านเส้นทางเดิน สลับกับทิวเขาน้อยใหญ่ แมกไม้ไพรกว้าง ล้วนทำให้ข้าพเจ้าตีמדากับทัศนียภาพเบื้องล่างอย่างอึดอึดใจ

แน่นอนว่านกเล็ก ๆ อย่างข้าพเจ้าย่อมปรารถนาบินบินไปเรื่อย ๆ โดยไม่กำหนดเส้นทางตายตัว และข้าพเจ้าย่อมชักชวนหมู่ญาติมิตร เพื่อนฝูง ออกเที่ยวสัญจรไปมา เพื่อมองหาอาหารประทังชีวิต เพื่อมองหาถิ่นที่อยู่อาศัยอันอบอุ่น และสิ่งหนึ่งในความมุ่งหวัง คือการพบปะกัลยาณมิตรตามท้องถิ่นต่างๆ

หลากหลายสถานที่รอการเดินทางไปสัมผัสของข้าพเจ้า รอการลิ้มรสทางสายตาจากมุมมองเบื้องบนของข้าพเจ้า รอการเล่าขานเรื่องราวเมื่อข้าพเจ้าถลาร่อนลงมาเหยียบพื้นดิน

๒.

วันหนึ่งข้าพเจ้าได้รับการบอกกล่าวจากพ่อว่ามีฝูงนกต่างถิ่นพากันมาอาศัยอยู่ในบึงหญ้าใกล้ๆ หมู่บ้าน ข้าพเจ้าไม่รู้หรอกที่จะชักชวนเพื่อนฝูงออกไปดูนกเหล่านั้น การไปดูนกของข้าพเจ้าคือไปดูจริงๆ โดยมีได้มีเครื่องมือในการส่องสัตว์แต่อย่างใด เราพากันไปดูนกด้วยตาเปล่า มือเปล่า หากด้วยใจที่เต็มอึดแห่งมิตรภาพ

เวลานั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าในโลกใบนี้มีนกหลากหลายสายพันธุ์
หลากหลายอุปนิสัย หลากหลายความปรารถนาในกลุ่มตน แต่ใน
ความหลากหลายย่อมมีความเหมือนและแตกต่างปะปนอยู่ด้วยกัน

โดยข้าพเจ้าหลงลืมไปอย่างหนึ่งว่าเหล่ามนุษย์เช่นข้าพเจ้านั้น
ยังมีความหลากหลายสายพันธุ์ หลากหลายอุปนิสัย หลากหลาย
ความปรารถนา และมีความเหมือนในความแตกต่าง เจกเช่นเดียวกับ
กับสรรพสัตว์ทั่วไปด้วย

ข้าพเจ้าและผองเพื่อนเฝ้ามองฝูงนกต่างถิ่นด้วยความตื่นเต้น
ด้วยความปีติยินดี ต่อมาข้าพเจ้ารับรู้ว่ามีนกเหล่านั้นหาใช้นกที่มา
จากลำคลอง หนอง บึง หรือภูมิภาคแถบนี้ไม่ หากแต่พวกเขา
กันโดยบินมาจากดินแดนอันไกลโพ้น ต่างภูมิภาคประเทศ ต่างภูมิภาค
ในดินแดนที่อยู่อีกซีกโลกหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จัก

พวกเขาต่างหนีภัยธรรมชาติอันโหดร้ายทารุณ ดินแดนบาง
แห่งร้อนระอุเกินอยู่อาศัย บางแห่งเหน็บหนาวเกินร่างกายทน
แน่นอนว่าสัตว์โลกย่อมดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตรอด นกเหล่านี้จึงหนี
ร้อนมาพึ่งเย็น แต่ฝูงนกบางเผ่าพันธุ์กลับต้องหนีเย็นมาพึ่งร้อน

ข้าพเจ้าพบเห็นการต้อนรับผู้มาเยือนอย่างอบอุ่น ขณะเดียว
กันก็ยังเห็นการปองร้าย เช่นฆ่า ทำลาย ซุกซ่อนอยู่ในความเหมือน
และแตกต่างของสัตว์โลกทุกชนิดอีกด้วย

๓.

เมื่อข้าพเจ้าเติบโตขึ้น ความฝันที่อยากบินเหมือนนก จาง
หายไปจากทำเนียบแห่งความทรงจำของข้าพเจ้า

แต่มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ารับรู้ว่ายังก่อขึ้นสม่ำเสมอ นั่นคือเหล่า

ฝูงนกจากแดนไกลยังคงพากันบินเข้ามาในบ้านเราไม่ขาดสาย ต่างพากันไปอาศัยอยู่ตามแหล่งน้ำจืดที่อุดมสมบูรณ์ หาใช้บินมาอยู่เพียงบึงหญ้าใกล้หมู่บ้านข้าพเจ้าแห่งเดียว นกบางฝูงปักหลักอาศัยอยู่ในบ้านเราอย่างถาวร ขณะที่เหล่านกอีกหลายฝูงกลับต้องสูญสิ้นเผ่าพันธุ์ด้วยน้ำมือมนุษย์เจ้าของถิ่น

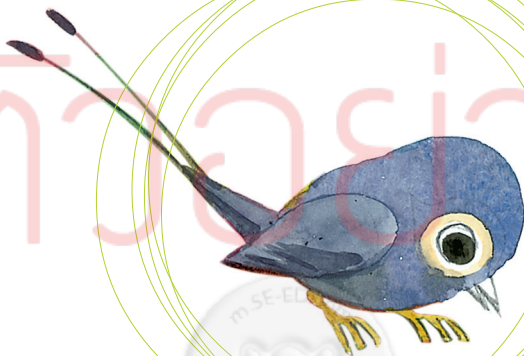
แม้วันนี้เล็กๆ อย่างข้าพเจ้าไม่อาจบินได้ตั้งใจปรารถนา แต่ข้าพเจ้ากลับเอิบอímได้ด้วยรสแห่งการถวิลหา กระทั่งมีโอกาสจินตนาการเรื่องราวพวกเขาด้วยความเต็มตำ

ราวกับว่า...ข้าพเจ้าสามารถติดปีกเล็กๆ ไว้ในจิตวิญญาณตัวเองได้แล้ว

สิริมงคล แท้สูงเนิน
ชาติตระการ พิษณุโลก

หางป๋วง เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า

ตัวอย่าง

หนึ่ง : ผู้มาเยือน

ตัวอย่าง

เรือนปั้นหยาขนาดกะทัดรัดหลังหนึ่ง ตั้งโดดเด่นอยู่ริมบึงอันกว้างขวางสุดลูกหูลูกตา แวดล้อมไปด้วยพืชพรรณนานาพันธุ์ น้ำใสในบึงยามนี้สงบนิ่งคล้ายคนนอนหลับมาเนิ่นนาน ภายใต้ความเยือกเย็นของแผ่นน้ำอันราบเรียบ มีการทับถมของซากอินทรีย์วัตถุ อันเกิดจากการหมักไหม้และผุสลายอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดสิ่งมีชีวิตน้อยใหญ่โหลดแล่นอยู่ในบึงมากมาย

บนเรือนปั้นหยาดูสะอาดสะอ้านอยู่ชั่ววนาตาปี มันยืนตัวอย่างสงบสงัดย่นราวเป็นโบราณสถานคู่บึงกว้างแห่งนี้ หากไม่มีเจ้าแมวสีหม่นตัวหนึ่งก้าวโหยงๆ ไปมาบนพื้นกระดาน อาจดูเหมือนว่าบ้านหลังหลังไร้สิ่งมีชีวิตอยู่บนนั้น

หางบัว เจ้าหญิงแห่งบึงหญ้า ๑๕

“ต๊ับ...ต๊ับ...ต๊ับ...แก๊...”

ปรากฏเสียงร้องทักอย่างดังออกมาจากหลืบบนเพดานห้อง ทำให้สองเท้าหน้าของเจ้าสีห์มันชะงักค้าง พลังเอี้ยวคอชะเง้อขึ้นเบื้องสูง

“ต๊ับแก๊...กำลังจะไปไหนอีกล่ะหว่า” เจ้าของเสียงผู้มีตีนเหนียวหนึบขยับปากถามมาจากเพดานห้อง

“จ้าว...” แมวสีห์มันร้องพลาจตัวดปลายลิ้นแผ่ลิ้นๆ

“หิวล่ะสิแก” เจ้าตุ๊กแกตาโปนบนหลืบห้องดักคอ

แมวเหมียวจุ่นเฉียวขึ้นทันที ช้อนสายตาขึ้นปะหลับปะเหลือก บ่นอุบอิบเล็กน้อยก่อนจะตัวดขาเอียงอย่าง อวดท่าทางที่คิดว่าสง่างามของตนต่อไป

“แสนรู้จ้ะเลยนะเจ้าตับแก่ ระวังเถอะ ภูเขียวจะมาล้วงตับกินสักวัน”

“เออหนอ...ถามดีๆ ยังมาย้อนให้อีกเนาะ นี่แหละหนาเขาว่า แมวจะกินปลา หมากัดกะโพงกัน อะไรนั่นๆ กัดกันแมวหงาวฮือ...” ตึกแกอดหัวเราะไม่ได้

“ปากเสีย” สีมั่นสบถคำ พलग้าวขานวยนาดลงบันไดเรือนไปหมอบที่ท่อน้ำอันร่มครึ้ม เวลานั้นปีกหลังคาเรือนยื่นมาคุ้มแดดให้พอดิบพอดี

สายลมซัดเส้นบางๆ โขยแผ่วข้ามบึงเข้ามาหักท่าย สำหรับนาหรือสาหร่ายข้าวเหนียวไหวระเือกตามแรงลมพะเยิบพะยับ ยิ่งยามเช้าตรู่เช่นนี้ ดอกสีเหลืองของพันธุ์ไม้เหล่านี้พากันชูยอดพ่นน้ำขึ้นมาบานสะพรั่งดงดงมตายิ่งนัก

ใกล้ๆ กันนั้นมีใบแบนๆ เป็นแถบเรียวยาวของธูปฤๅษีแทงขึ้นมาแหว่งไกวอยู่สลอน ดอกย่อยของมันอัดแน่นเป็นรูปทรงกระบอกเกาะติดอยู่กลางแถบเป็นพุ่มหนาจนแทบจะหักกลาง แมวสีหม่นคล้ายจะไม่สนใจดูพืชพรรณสักเท่าไร ด้วยเวลานั้นบ้องฟ้าเบื้องสูงกลางบึงใหญ่ปรากฏเงาทะมึนมีดของกลุ่มสัตว์ปีกจำนวนมากกำลังเคลื่อนฝูงผ่านเข้ามาอย่างเงียบเชียบ

สีหม่นติดตัวลุกขึ้นยืนทันที หูตั้งชันพร้อมชนที่กรีดฟู่ฟองขึ้น “หือ...นั่นอะไรหว่า”

ต่อเมื่อมันเขม่นมองเสียจนแน่ใจ ก็ถึงกับอ้าปากค้างร้องครางขึ้นอย่างแทบไม่เชื่อสายตาตนเอง

“เป็นพวกมันแน่ๆ หนอย...รู้จ้ะข้าน้อยไปหน่อยแล้ว” ว่าแล้วก็กระโดดแผ่ลิ้นขึ้นเรือนไปรวดเร็ว

“วิ่งโรมายังงี้ หมากัดกะโพังกันมารีไง” ตึกแตกาโปนอดแปลกใจในกิริยาอันร้อนรนของสีหม่นไม่ได้

แมวหว่าวหยุดอาการเคลื่อนไหว “นี่ดับแก เอ็งอย่าทำเป็นเล่นไป รุ้มั้ยพวกมันมาที่บึงเราอีกแล้ว”

“ใครละ พวกไหน ทำไมดูแตกใจขนาดนี้” เมื่อเห็นท่าที่จริงจังของแมวกู่เรือน ตึกแกก็หยุดท่าที่ขี้เล่นของตนโดยเร็ว

“จะพวกไหนเล่า ก็พวกนกตาพองนะสิ คราวนี้มันพากันมามีดฟ้ามาวัดินเลยละ”

“หา...นกตาพอง มันมาจริงๆ รึ” ตึกแกอุทานเสียงดังลั่น อันที่จริงมันไม่ชอบพวกนกตาพองมาแต่ไหนแต่ไรอยู่แล้ว

“เออ พวกมันนั่นแหละ มันกำลังมาเหยียบจุมูกเราอีกแล้ว” แมวหว่าวบดกรามกรอดๆ ออกอาการขุ่นแค้น สร้างความรู้สึกร่วมให้กับสัตว์ภายใต้ชายคาเดียวกันขึ้นมาทันที

“พยายามถึงถิ่นยังงี้ เอาไว้ไม่ได้แล้วหว่าว” เจ้าตาโปนบนเพดานถลิ่งตาดูขึ้นด้วยความชิงชัง

“ใช่ ต้องเห็นดีกันแนคราวนี้ ฮึ่มมม...” แมวหว่าวคำรามกร้าวในลำคอ

“แจะทำอะไรกับมันรึหว่าว” ตาโปนสงสัย

น้ำเสียงสีหม่นต่ำลง เมื่อเอ่ยถึงเจ้าของเรือนปั้นหยา “ขอเวลาข้าคิดสักนิด...ว่าแต่ป่านนี้ทำไมคุณแม่ยังไม่กลับเรือนเสียทีก็ไม่รู้”

“ทำไมละ แจะฟ้องคุณแม่เรื่องนกตาพองพวกนั้นรึไง”

“เปล่าหรอก เรื่องกำจัดนกอุบาทว์พวกนั้นนะ ไว้เป็นหน้าที่ตัวเอง”

“นั่นไง เรือคุณแม่มาพอดี” ตึกแกร้องบอก

“เมื่อย...” แมวประจำเรือนหันขวับไปทางทำน้ำ อากาณักลู่ที่
ขนฟูตั้งชันพลันหลุดลุ่ยอย่างหมดลายทันที

ตื่นบันไดไม่มีเรือสลักลำ ทำน้ำว่างเปล่า ผืนน้ำยังเจียบเจียบอยู่
เช่นเดิม

“ไหนละ เรือคุณแม่” แมวหง่าวชะง้อคอ สอดสายสายตาอย่าง
ลึนหวัง

“โอ๊ย...นึกว่าแห” ตาโปนระเบิดหัวเราะลั่นสนั่นเรือน “ทำ
เป็นคุยเชื่อง ที่แท้ก็ทิวข้าวนี้เอง หง่าวเอ๊ย...ฮะ ฮะ ฮ่า”

ขณะเดียวกันนั่นเอง...

ไม่ไกลจากเรือนปั้นหยาหลังนั้นเท่าไร แม้ผืนดินบริเวณนั้น
จะเป็นพื้นที่ราบน้ำท่วมถึงก็ตาม หากแต่เป็นบึงที่มีอาณาเขตกว้าง
ใหญ่สุดลูกหูลูกตา ด้านเหนือของบึงนั้นเล่ากันว่าแม่น้ำน่านไหล
ผ่าน ผิดกับทางใต้มีเพียงลำห้วยเล็กๆ ที่คอยลำเลียงสายน้ำให้ไหล
เอื่อยๆ เข้ามาเท่านั้น ส่วนด้านตะวันออกนั้นพื้นที่ยาวไปจรดภูเขา
พนมน้ำ และมีปริมาณน้ำไหลเข้ามาทางลำคลองไยโหมและคลอง
ตะโกตลอดเวลา แต่ทางน้ำที่ระบายออกอยู่อีกคลองหนึ่งซึ่งไหลลง
สู่แม่น้ำได้เช่นเดียวกัน ดูเหมือนว่าวัฏจักรน้ำไหลวนเวียนเช่นนี้
เกิดขึ้นมายาวนานชั่วลูกชั่วหลาน

ยุบยับของเปลวแดดยามเช้าวันนี้อวดรูปร่างอย่างเรีงร่า ทำให้
ผิวน้ำสะท้อนเงาเป็นประกายระยิบระยับจับตาอยู่ทั่วไป เหล่ากอบัว
หลากหลายพันธุ์แย้มกลีบออกอ้ารับแสงอุ่นอ่อน ผลิบานจนดูงดงาม
สะพรั่งไปทั้งบัวหลวง บัวสาย บัวเผื่อน และบัวผัน จนทำให้เหล่า
สกุณาที่กำลังอพยพกลุ่มหนึ่งถึงกับตื่นตะลึงในความงดงามของ

